

la contra | ENRIC RAMIONET

Els bons dimissionaris

Hi ha equips de docents que es plantegen la dimissió, no per motius laborals, sinó perquè des de l'administració es desatnen reivindicacions essencials

Ni pretenc elevar l'anècdota a categoria, ni malbaratar el privilegi d'aquesta pàgina per transformar els neguits personals en públics. Els melics dels cronistes únicament interessen quan són un prodigi de la naturalesa, i no és el cas. Si em dispo a relatar angúnies particulars és perquè em sembla endevinar-hi aspectes generals, o com a mínim, aspectes que serveixen per descriure aquesta banda del món en aquest punt de la història. Permeti'm, doncs, que els confessi que sóc membre de l'AMPA de l'IES del meu poble i que els que formem part d'aquesta entitat estem intentant evitar que l'equip directiu del nostre centre educatiu presenti la dimissió.

El nostre havia estat, fa uns anys, un institut desconcertat, derrotat per una generació de criatures irresponsables, de rebels sense causa refractaris als esforços educatius, un centre que havia esdevingut un d'aquells indrets que els que tenen mala opinió dels indígenes defineixen com un territori comanxe. Potser exagero, però creguin-me si els dic que el nomenament del nou equip directiu que ara a l'uníson pretén abandonar el càrrec va ser una benedicció dels déus.

Seu és el mèrit si amb el temps i a còpia de capacitat, tenacitat i compromís, s'han recuperat les regnes i s'ha endegat un projecte educatiu esperançador. L'anunci de la seva dimissió és molt més que una mala notícia, és una decepció profundíssima, absolutament descoratjadora. Sobretot si es consideren les raons que la impulsen, si t'adones que no es deu a la fatiga que produeix el combat a les aules, sinó a la que es conrea als despatxos de l'administració; si, encara que no es manifesti explícitament, s'entén que allò que els ha abatut és la desmoralitzadora percepció de sentir-se abandonats a les trinxeres. Quan ens lliurem a aquells florits debats sobre la salut de l'educació al nostre país, les resistències dels docents s'acostumen a vincular a la defensa intransigent d'uns drets laborals que, amb una certa precipitació,

Alumnes d'un IES, en una imatge d'arxiu. / ALBERT VILAR

molts consideren envejables, i que, segons sembla, deslegítimen tota la seva argumentació.

Però si a aquest equip directiu modèlic el tempta la dimissió no és per frustracions laborals sinó perquè es desatnen, desesperantment, reivindicacions essencials derivades de la funció que se'ls ha encomanat, perquè se'ls deixa combatent en solitud. El mateix dia que llegíem les declaracions del director dels serveis territorials d'Educació de Girona anunciant una retallada en les plantilles de professors en l'ensenyament públic pel curs vinent, també vàrem saber que el govern havia aprovat una partida de 6,4 milions d'euros per subvencionar la insensatesa populista de la sisena hora de 27 centres concertats. I que es redueix el nombre d'aules d'acollida amb independència del

nombre d'escolars immigrants que atenen. Ja ho veuen: una música perfecta per anunciar l'armistici de la LEC que s'ha d'aprovar aquest estiu.

Si l'escola pública, com tots els serveis públics, són instruments essencials per avançar en la justícia social i corregir les desigualtats, no podem desatendre, desanimar, desanimar el professorat i deteriorar la qualitat de l'ensenyament que s'ofereix. No podem permetre que les millors vocacions es consumeixin en va i els docents esdevinguin éssers exclusivament pendents del rellotge i la porta de sortida. Disculpin la contundència, i l'atreviment d'atorgar una dimensió simbòlica al cas que els relato, però no em puc estar d'afirmar que si es permet que aquest equip directiu dimiteixi, els afectats haurem entès perfectament el missatge.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Política comunitària

Demà hi ha eleccions. Ho dic més que res per avisar. Si em permeten la confessió personal, els he de dir que jo aniré a votar, perquè em penso que s'ha de votar fins i tot quan el cos et demana amb vehemència que no hi vagis. Aquest és el meu cas i, em temo, el de molta gent, perquè tothom és conscient que participem en una mena de macroenquesta a temps real, per dir-ho d'alguna manera. Un sondeig que serà tendencios i que, per culpa de la baixa participació, tindrà unes lectures que no són les que en podríem dir reals. En tot cas, és igual. Aniré a votar perquè em penso, com deia un meu amic, que ens en deuen moltes, de votacions. Em penso que aniria a votar fins i tot per decidir el color de les parets del vestíbul de l'edifici on visc, tenint en compte que deu ser la segona cosa que m'importa menys del món.

Si tingués ganes d'escriure amb ironia (que no en tinc) diria que la campanya ha estat apassionant i que s'hi han debatut temes que interessen la ciutadania i que la ciutadania ha vist, en els candidats i en les seves propostes, sortides racionals i efectives a la crisi. Com que no tinc ganes de seguir per aquest camí, no diré res més, però em penso que estaran d'acord amb mi si escric, ara sense ironia, que no hi deu haver hagut, en els últims anys, un període electoral tan vacu, anodí i avorrit com aquest. A més, ha hagut de competir amb l'esclat blaugrana, amb la qual cosa ja està tot dit.

Posats a quedar-me amb algun detall de les europees, em quedo amb l'exhibició impúdica de Berlusconi, candidat espuri i trampós, atrapat en la xarxa de la indignació de la seva dona ofesa i de les fotos que tard o d'hora es publicaran amb nenes menors d'edat a la piscina de la seva vila de Sardenya. Dic que es publicaran perquè, abans de res, aquest senyor és un negociant. ¿Saben quina revista italiana va estar a punt de publicar-les? *Panorama*. ¿Saben qui n'és el propietari? Bravo! El mateix Berlusconi. Aleshores dirà que l'orgia era en realitat un seminari de política comunitària. I això és tot el que sé de les eleccions europees.

novetat **Stein**

EASTPAK

Built to Resist

11306-8670756

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

Taula per exterior **MAR D'ALUMINI**
estructura alumini i sobre de compak
Moltes mides, i també extensible.

cal rei
coses de casa

109004-6662038

www.calrei.com

Veieu-la al Carrer Nou de GIRONA / tel. 972 200178

TANCAMENTS
D'ALUMINI I PVC

ORMETAL

972 47 61 27
www.ormetal.es

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó
FORNELLS DE LA SELVA

12948-817218

CONSTRUCCIONS I PROMOCIONS
GIROMUR

VERGES
972 78 00 39
info@feliumoy.com

G.F.M.P. Feliumoy

SERVEI GLOBAL

12972